

Ivan pogumno, zakaj razgrel ga je ples, pa tudi pijača.

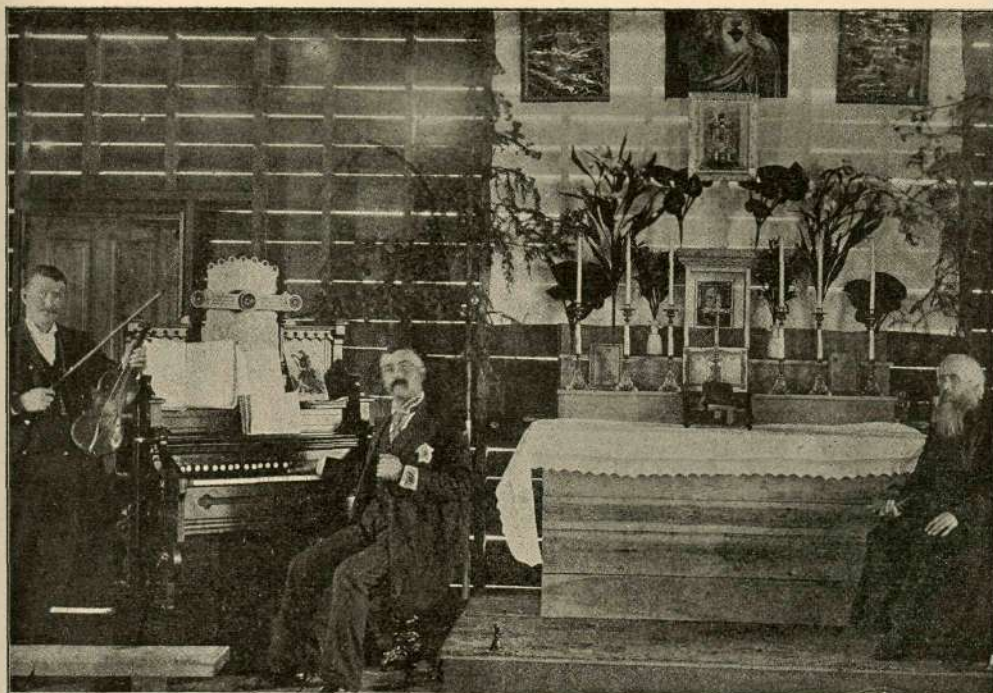
„Ti, jaz se bojim matere. Oh, ko bi jih ti poznal! Ti ne veš, kako so hudi! Koliko sem jih že preslišala, kolikokrat so mi že pripovedovali: „Nikar se ne pečaj z moškimi! Ne ozri se za nobenim, naj ti obeta same cekine! Ognj se vsakega, ki se ti prismeje nasproti! Nobeden ni vreden prijazne besede. Ne verjemi nobenemu, naj ti obeta karkoli! Vsak ima dosti na jeziku, malo v srcu. O ljubezni se menijo, pa za drugimi

Tako govoreč sta jo urno pobirala po logih in travnikih.

Že se je videla dolinica v Samoti, kjer je kmalu za ovinkom malin. Spela sta po poti ob hribu, na levo so bili logi, na desno pa gozdi.

„Kako ošabno si me bila sprejela oni večer, ko sem prišel prvič k tebi! Najrajša bi me bila ven vrgla.“

„Hihhi, kaj sem pa hotela, ker te nisem poznala tako kakor sedaj? Prišel si bil pa tudi tako naglo, da sem se bila prestrašila.“

V slovenski cerkvi sv. Janeza Krstnika v Biwabiku (Minn.) v Ameriki.

mislijo. Oh, in kaj še vse drugega: to jih bom še preslišala danes!“

„Ali se morda kesaš?“

„Kesam se ne, pa bojim se. Ej, pa da me imaš le ti rad, kaj maram! Bo že minulo. Kadar se naveličajo, bodo pa nehali.“

„Veš, Marijanica, jaz pojdem s teboj k vam; pa če te bodo zmerjali, jim povem, da se imava rada, da boš moja — žena.“

Ona se veselo nasmeje.

„Oh, to je pa še daleč! Lej, komaj se ti brčice kažejo.“

„Dom in svet“ 1900, št. 15

„Sedaj bi se pa ne več, kaj? Sedaj me poznaš!“

„Poznam! Pa takrat sem te tudi poznala. Ti ne veš . . .“

„Kaj je bilo?“

„Oh, da ti tudi to povem. Meni si bil že takrat všeč, ko smo tele lovili.“

„Ti pa meni. O, ko bi ti vedela! Jaz še spal nisem kakor po navadi.“

Tako sta si dopovedovala.

Med tem se je pa zbirala nevihta. Mlinarica v Samoti je bila v skrbeh zaradi hčere.